

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

zo 4. júna 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2002/65/ES – Zmluva o spotrebiteľskom úvere na diaľku – Právo na odstúpenie – Dôsledky – Článok 7 ods. 4 – Vrátenie prijatých plnení – Zaplatenie náhrady za úžitok – Povinnosť dodávateľa – Vylúčenie“

Vo veci C-301/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Bonn (Krajinský súd Bonn, Nemecko) zo 17. apríla 2018 a doručený Súdnemu dvoru 4. mája 2018, ktorý súvisí s konaním:

Thomas Leonhard

proti

DSL-Bank – eine Niederlassung der DB Privat- und Firmenkundenbank AG,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory M. Safjan (spravodajca), sudcovia L. Bay Larsen a N. Jääskinen,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- T. Leonhard, v zastúpení: C. Köhler, Rechtsanwältin,
- DSL-Bank – eine Niederlassung der DB Privat- und Firmenkundenbank AG, v zastúpení: A. Menkel, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: pôvodne T. Henze, M. Hellmann a E. Lankenau, neskôr M. Hellmann, E. Lankenau a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: F. Erlbacher a C. Valero, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, 2002, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 321).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Thomasom Leonhardom a úverovou inštitúciou DSL-Bank – pobočka spoločnosti DB Privat- und Firmenkundenbank AG, (ďalej len „DSL-Bank“), týkajúceho sa výkonu práva pánom Leonhardom na odstúpenie od zmluvy o úvere uzavretej medzi týmito účastníkmi konania.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1, 3 a 13 až 14 smernice 2002/65 znejú takto:
 - „(1) V rámci dosahovania cieľov jednotného trhu je dôležité prijať opatrenia určené na postupnú konsolidáciu tohto trhu a tieto opatrenia musia prispieť k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa v súlade s článkami 95 a 153 [ES].
 - ...
 - (3) ... Pre zachovanie slobody výberu, ktorá je základným spotrebiteľským právom, je potrebný vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, aby sa zvýšila dôvera spotrebiteľov v diaľkový predaj.
 - ...
 - (13) Vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa by mala zabezpečiť táto smernica, ktorej cieľom je zabezpečiť voľný pohyb finančných služieb. Členské štáty by nemali mať možnosť prijať iné ustanovenia okrem tých, ktoré sú určené v tejto smernici v oblastiach, ktoré zosúladuje, ak v nej nie je výslovne uvedené inak.
 - (14) Táto smernica zahŕňa všetky finančné služby, ktoré by mohli byť poskytované na diaľku. Avšak niektoré finančné služby sa spravujú špecifickými ustanoveniami vnútro[š]tátnych právnych predpisov spoločenstva, ktoré naďalej platia pre tieto finančné služby. Je však potrebné určiť zásady, ktorými sa bude spravovať marketing týchto služieb na diaľku.“
- 4 Článok 1 tejto smernice s názvom „Cieľ a rozsah pôsobnosti“ v odseku 1 stanovuje:

„Cieľom tejto smernice je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, týkajúcich sa poskytovania finančných služieb spotrebiteľom na diaľku.“

5 Článok 2 uvedenej smernice, nazvaný „Definície“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

- a) ‚zmluvou na diaľku‘ je každá zmluva, týkajúca sa finančných služieb, uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rámci systému organizovaných predajov na diaľku alebo poskytovania služieb na diaľku, prevádzkovaného dodávateľom, ktorý na účely tejto zmluvy používa výlučne jeden alebo viac prostriedkov diaľkovej komunikácie až do času a vrátane času uzatvorenia zmluvy;
- b) ‚finančnou službou‘ je každá služba bankového, úverového, poisťného, osobného dôchodkového, investičného alebo platobného charakteru;
- c) ‚dodávateľom‘ je každá fyzická alebo právnická osoba, verejná alebo súkromná, ktorá je v rámci svojej obchodnej alebo profesnej činnosti zmluvným poskytovateľom služieb na základe zmlúv na diaľku;
- d) ‚spotrebiteľom‘ je každá fyzická osoba, ktorá v zmluvách na diaľku upravených touto smernicou koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodných alebo profesných činností;

...“

6 Článok 3 tejto istej smernice, nazvaný „Informovanie spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy na diaľku“, v odseku 1 stanovuje:

„V dostatočnom časovom predstihu predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný zmluvou na diaľku alebo ponukou, budú spotrebiteľovi poskytnuté nasledujúce informácie týkajúce sa:

...

3. zmluvy na diaľku

- a) existencia alebo absencia práva na odstúpenie od zmluvy v súlade s článkom 6 a, ak právo na odstúpenie existuje, jeho trvanie a podmienky jeho uplatnenia, vrátane informácie o čiastke, ktorú možno požadovať od spotrebiteľa na základe článku 7 ods. 1, ako aj dôsledky neuplatnenia tohto práva;

...“

7 Podľa ustanovení článku 6 smernice 2002/65, nazvaného „Právo na odstúpenie“:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby spotrebiteľ mal lehotu 14 kalendárnych dní na odstúpenie od zmluvy bez zmluvnej pokuty a bez uvedenia dôvodu. ...

Lehota na odstúpenie začne plynúť:

- dňom uzatvorenia zmluvy na diaľku...
- odo dňa, keď spotrebiteľ získa zmluvné podmienky a informácie v súlade s článkom 5 ods. 1 alebo 2, ak je tento dátum neskorší ako dátum uvedený v prvej zarážke.

...

2. Právo na odstúpenie sa nebude uplatňovať na:

...

c) zmluvy, ktoré boli úplne vykonané obidvoma stranami na výslovnú žiadosť spotrebiteľa predtým, ako spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie.

3. Členské štáty môžu ustanoviť, že právo na odstúpenie sa nebude uplatňovať na:

- a) úvery určené najmä na účely nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k pozemkom alebo existujúcej, alebo plánovanej stavbe alebo na účely renovácie, alebo zhodnotenia budovy, alebo
- b) úvery zabezpečené hypotekárnym právom k nehnuteľnosti alebo právom súvisiacim s nehnuteľnosťou,...

...

6. Ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie pred uplynutím príslušnej lehoty, oznámi to podľa praktických pokynov, ktoré mu boli poskytnuté v súlade s článkom 3 ods. 1 bod 3 písm. d) prostriedkami, ktoré možno dokázať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Lehota sa bude považovať za zachovanú, ak oznámenie, pokiaľ je v papierovej forme alebo na inom trvalom nosiči, ktorý je k dispozícii a dostupný príjemcovi, bude odoslané pred uplynutím tejto lehoty.

...“

8 Článok 7 tejto smernice, nazvaný „Platba za službu poskytnutú pred odstúpením“, stanovuje:

„1. Ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie podľa článku 6 ods. 1, možno od neho požadovať iba to, aby bez zbytočného odkladu zaplatil za službu skutočne poskytnutú dodávateľom v súlade so zmluvou. Plnenie zmluvy sa môže začať až po tom, ako spotrebiteľ dá svoj súhlas. ...“

...

3. Dodávateľ môže požadovať od spotrebiteľa čiastku na základe odseku 1, iba ak môže dokázať, že spotrebiteľ bol riadne informovaný o čiastke, ktorú má zaplatiť v súlade s článkom 3 ods. 1 bod 3 písm. a). V žiadnom prípade však nesmie požadovať túto platbu, ak začal s plnením zmluvy pred uplynutím lehoty na odstúpenie, ustanovenej v článku 6 ods. 1 bez predchádzajúcej žiadosti spotrebiteľa.

4. Dodávateľ vráti spotrebiteľovi bez zbytočného odkladu a najneskôr do 30 kalendárnych dní všetky sumy, ktoré od neho prijal v súlade so zmluvou na diaľku, s výnimkou čiastky uvedenej v odseku 1. Táto lehota začne plynúť dňom, keď dodávateľ získa oznámenie o odstúpení.

5. Spotrebiteľ vráti dodávateľovi všetky sumy a/alebo majetok, ktorý získal od dodávateľa, bez zbytočného odkladu a najneskôr do 30 kalendárnych dní. ...“

Nemecké právo

9 § 312b Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník) v znení uplatniteľnom na prejednávajúcu vec (ďalej len „BGB“) v ods. 1 stanovuje:

„Zmluvy na diaľku sú zmluvy o dodaní tovaru alebo o poskytovaní služieb, vrátane finančných služieb, ktoré sa uzatvárajú medzi podnikateľom a spotrebiteľom výlučne na základe použitia prostriedkov diaľkovej komunikácie s výnimkou prípadu, ak k uzatvoreniu zmluvy nedochádza v rámci systému organizovaných predajov na diaľku alebo poskytovania služieb na diaľku. ‚Finančné služby‘ podľa prvej vety sú bankové služby, ako aj služby úverového, poisťového, osobného dôchodkového, investičného alebo platobného charakteru.“

10 § 312d BGB stanovuje:

„1. Spotrebiteľ, ktorý uzavrel zmluvu na diaľku, má právo na odstúpenie od zmluvy podľa § 355. ...

2. Odlišne od § 355 ods. 2 prvej vety lehota na odstúpenie nezačne plynúť pred splnením informačných povinností podľa § 312c ods. 2 podnikateľom... a v prípade služieb nie pred dňom uzatvorenia zmluvy.

3. Právo na odstúpenie zaniká, ak ide o službu, aj v nasledujúcich prípadoch:

(1) v prípade finančnej služby, ak je zmluva oboma stranami na výslovnú žiadosť spotrebiteľa úplne splnená predtým, ako spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie,

...

5. Právo na odstúpenie ďalej nevzniká pri zmluvách na diaľku, pri ktorých spotrebiteľovi už vzniklo na základe § 495, § 499 až § 507 právo na odstúpenie alebo vrátenie plnenia podľa § 355 alebo § 356. Pri týchto zmluvách sa primerane uplatňuje odsek 2.

6. Pri zmluvách na diaľku o finančných službách je bez ohľadu na § 357 ods. 1 spotrebiteľ povinný poskytnúť náhradu plnenia za poskytnutú službu podľa ustanovení o zákonom odstúpení len vtedy, ak bol pred odovzdaním svojho zmluvného prejavu vôle na tento právny následok upozornený a ak výslovne súhlasil s tým, že podnikateľ pred uplynutím lehoty na odstúpenie začne danú službu vykonávať.“

11 § 346 BGB znie:

„1. Ak si zmluvná strana v zmluve vyhradila možnosť odstúpenia, alebo jej zákon priznáva právo na odstúpenie, v prípade odstúpenia sa majú vrátiť prijaté plnenia a vydať získaný úžitok.

2. Namiesto vrátenia alebo vydania je dlžník povinný zaplatiť náhradu, pokiaľ:

(1) vrátenie alebo vydanie je z povahy prijatého plnenia vylúčené...

Ak je v zmluve stanovené protiplnenie, východiskom pre výpočet náhrady je toto protiplnenie; ak sa má zaplatiť náhrada za prospech plynúci z poskytnutého úveru, možno preukázať, že hodnota tohto prospechu bola v skutočnosti nižšia.“

12 § 355 BGB v odseku 3 stanovuje:

„Právo na odstúpenie zaniká najneskôr šesť mesiacov po uzatvorení zmluvy. Pri dodaní tovaru táto lehota nezačne plynúť pred dňom jeho doručenia prijímateľovi. Odlišne od prvej vety právo na odstúpenie nezaniká, ak spotrebiteľ nebol o svojom práve na odstúpenie riadne informovaný, v prípade zmlúv na diaľku týkajúcich sa finančných služieb ďalej vtedy, ak podnikateľ riadne nesplnil svoje informačné povinnosti podľa § 312c ods. 2 bodu 1.“

13 § 495 BGB v odseku 1 stanovuje:

„Úverový dlžník má právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 355.“

14 Verordnung über Informations- und Nachweispflichten nach bürgerlichem Recht (nariadenie o povinnostiach v oblasti informovania a dôkazov podľa občianskeho práva) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje informačné povinnosti, ktoré musí podnikateľ dodržiavať, keď uzatvára so spotrebiteľom najmä zmluvy na diaľku, a plní informačné povinnosti úverových inštitúcií voči dlžníkom.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

15 V novembri 2005 uzavrel pán Leonhard ako spotrebiteľ s úverovou inštitúciou DSL-Bank, dve úverové zmluvy určené na financovanie kúpy dvoch bytov (ďalej len „dotknuté zmluvy“).

16 Postup uzatvorenia dotknutých zmlúv prebiehal takto.

17 Dňa 10. novembra 2005 DSL-Bank odovzdala pánovi Leonhardovi dva vopred naformulované dokumenty s názvom „zmluva o úvere“ obsahujúce informáciu o práve na odstúpenie. Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, v tejto informácii nebolo prevzaté znenie platnej nemeckej právnej úpravy a z tohto dôvodu sa na ňu nemohla vzťahovať nevyvrátiteľná domnienka zákonnosti, ktorá sa vzťahuje na modelovú informáciu uvedenú v prílohe nariadenie o povinnostiach v oblasti informovania a dôkazov podľa občianskeho práva, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej.

18 Pán Leonhard podpísal uvedené dokumenty 11. novembra 2005 a zaslal ich úverovej inštitúcii DSL-Bank. Pán Leonhard následne poskytol dohodnuté zabezpečenie, a najmä zapísal ťarchu vo forme záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam. DSL-Bank mu na jeho žiadosť uvoľnila čerpanie úveru.

19 Potom, ako pán Leonhard platil každý mesiac úroky z poskytnutého úveru, listom zo 14. novembra 2015 oznámil úverovej inštitúcii DSL-Bank, že odstupuje od dotknutých zmlúv. V dôvodoch tohto oznámenia uviedol, že informácia o práve na odstúpenie od zmluvy, ktorá mu bola poskytnutá pri uzavretí týchto zmlúv, nebola v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o budúce platby úrokov, ktoré mal pán Leonhard uskutočniť, uviedol, že jeho platby nemožno považovať za uznanie jeho záväzkov vyplývajúcich z dotknutých zmlúv a že si vyhradzuje právo požadovať od úverovej inštitúcie DSL-Bank vrátenie týchto platieb.

20 Keďže DSL-Bank odmietla uznať, že pán Leonhard platne odstúpil od dotknutých zmlúv, podal na Landgericht Bonn (Krajinský súd Bonn, Nemecko) návrh na určenie platnosti jeho odstúpenia od zmluvy, ako aj na uloženie úverovej inštitúcii DSL-Bank povinnosti zaplatiť náhradu za úžitok z týchto úrokov, ktoré tejto spoločnosti zaplatil pred svojím odstúpením.

21 Podľa vnútroštátneho súdu sa dotknuté zmluvy majú považovať za „zmluvy na diaľku“ v zmysle § 312b BGB, pričom ustanovenia o práve na odstúpenie od zmluvy v zmluvách uzatvorených na diaľku sa podľa vnútroštátnej judikatúry v zásade uplatnia aj na zmluvy o úvere na nehnuteľnosť.

22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že keďže informácia o práve na odstúpenie od zmluvy, ako bola obsiahnutá v dokumentoch uvedených v bode 17 tohto rozsudku, nebola v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, musí uznať, že pán Leonhard platne odstúpil od dotknutých zmlúv.

23 Pokiaľ ide o dôsledky tohto odstúpenia, tento súd uvádza, že v súlade s § 346 ods. 1 a § 346 ods. 2 prvou vetou bodom 1 BGB je dlžník povinný vrátiť veriteľovi požičaný úver, ako aj úžitky z tejto istiny, ktorých výška sa podľa § 346 ods. 2 druhej vety BGB v zásade rovná úrokom stanoveným v zmluve uzavretej medzi zmluvnými stranami. Naproti tomu veriteľ je povinný vrátiť dlžníkovi nielen prijaté sumy, ale aj úžitky z týchto súm.

- 24 Dodáva, že podľa § 312d ods. 6 BGB, pokiaľ ide o zmluvy na diaľku týkajúce sa finančnej služby, spotrebiteľ je povinný zaplatiť náhradu plnenia za poskytnutú službu len vtedy, ak bol o tomto dôsledku informovaný pred uzavretím zmluvy a pod podmienkou, že výslovne súhlasil s tým, že podnikateľ pred uplynutím lehoty na odstúpenie začne danú službu vykonávať. Zároveň uvádza, že vnútroštátnu právnu úpravu možno vykladať tak, že spotrebiteľ má vždy nárok na náhradu za úžitok v súlade s § 346 ods. 2 prvou vetou bodom 1 BGB. V takom prípade by spotrebiteľ dlžník dostal nielen vrátenie splatenej istiny a úrokov zaplatených veriteľovi, ale tiež by mal nárok na náhradu za úžitok.
- 25 Podľa vnútroštátneho súdu však článok 7 smernice 2002/65 bráni tomu, aby dlžník požadoval od veriteľa takúto náhradu za úžitok, pretože táto smernica v tejto súvislosti úplne harmonizuje právnu úpravu členských štátov.
- 26 Za týchto okolností Landgericht Bonn (Krajinský súd Bonn) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 7 ods. 4 smernice 2002/65 vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právne ustanovenie členského štátu, ktoré po prejavenom odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej na diaľku stanovuje, že dodávateľ má spotrebiteľovi nad rámec sumy, ktorú od spotrebiteľa získal podľa zmluvy na diaľku, zaplatiť aj náhradu za úžitok vyplývajúci z tejto sumy?“

Konanie na Súdnom dvore

- 27 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 4. decembra 2018 bola táto vec prerušená až do vyhlásenia rozsudku z 11. septembra 2019, Romano (C-143/18, EU:C:2019:701).
- 28 Kancelária Súdneho dvora zaslala tento rozsudok vnútroštátnemu súdu.
- 29 Listom z 25. septembra 2019 doručeným Súdnemu dvoru 1. októbra 2019 vnútroštátny súd v odpovedi na otázku položenú Súdnym dvorom uviedol, že na svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania trvá, pretože v rozsudku z 11. septembra 2019, Romano (C-143/18, EU:C:2019:701), Súdny dvor neodpovedal na tretiu prejudiciálnu otázku, ktorá je zhodná s jedinou otázkou položenou v prejednávanej veci.

O prejudiciálnej otázke

- 30 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 7 ods. 4 smernice 2002/65 vykladať v tom zmysle, že ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorou je zmluva o úvere uzavretá na diaľku s dodávateľom, tento spotrebiteľ má právo získať od tohto dodávateľa proti sumám, ktoré je mu sám povinný podľa podmienok stanovených v článku 7 ods. 1 a 3 tejto smernice zaplatiť, vrátenie istiny a úrokov zaplatených na základe tejto zmluvy, ale nemá nárok na náhradu za úžitok z tejto istiny a úrokov.
- 31 Na úvod vnútroštátny súd konštatoval, že v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou uvedenou v bode 24 tohto rozsudku spotrebiteľ dlžník, ktorý odstúpil od zmluvy s dodávateľom, má právo získať nielen vrátenie splatenej istiny a úrokov zaplatených tomuto veriteľovi, ale aj náhradu za úžitok.
- 32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 7 ods. 4 smernice 2002/65, ak sa spotrebiteľ rozhodne uplatniť svoje právo na odstúpenie od zmluvy týkajúcej sa úverovej zmluvy uzatvorenej na diaľku, dodávateľ je povinný vrátiť mu všetky sumy, ktoré od neho prijal v súlade s touto zmluvou, s výnimkou sumy uvedenej v odseku 1 tohto článku 7, t. j. sumy prijatej za finančnú službu skutočne poskytnutú za podmienok stanovených v článku 7 ods. 3 tejto smernice.

- 33 Znenie článku 7 ods. 4 smernice 2002/65 je jednoznačné a stanovuje povinnosť dodávateľa vrátiť spotrebiteľovi všetky sumy „ktoré od neho prijal“ v súlade so zmluvou na diaľku, a len tieto sumy.
- 34 Ak spotrebiteľ spláca dodávateľovi v rámci plnenia zmluvy o úvere požičanú istinu zvýšenú o úroky, vrátenie podľa článku 7 ods. 4 smernice 2002/65 musí zahŕňať sumy zaplatené týmto spotrebiteľom tak čo sa týka istiny, ako aj úrokov z úveru.
- 35 Článok 7 ods. 4 smernice 2002/65 ani žiadne iné ustanovenie tejto smernice nestanovuje pre prípad, ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy uzatvorenej s dodávateľom, povinnosť, podľa ktorej by bol dodávateľ povinný tomuto spotrebiteľovi zaplatiť nad rozsah istiny a úrokov zaplatených spotrebiteľom aj náhradu za úžitok zo súm, ktoré tento dodávateľ prijal v rámci plnenia uvedenej zmluvy.
- 36 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 2002/65 v spojení s jej odôvodnením 13 táto smernica v zásade vykonáva úplnú harmonizáciu aspektov, ktoré upravuje. Ako sa v tomto odôvodnení uvádza, členské štáty by nemali mať možnosť prijať iné ustanovenia okrem tých, ktoré sú určené v tejto smernici v oblastiach, ktoré zosúladuje, ak v nej nie je výslovne uvedené inak (rozsudok z 11. septembra 2019, Romano, C-143/18, EU:C:2019:701, bod 34).
- 37 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 7 ods. 4 smernice 2002/65 sa má vykladať v tom zmysle, že ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorou je zmluva o úvere uzavretá na diaľku s dodávateľom, tento spotrebiteľ má právo získať od tohto dodávateľa proti sumám, ktoré je mu sám povinný podľa podmienok stanovených v článku 7 ods. 1 a 3 tejto smernice zaplatiť, vrátenie istiny a úrokov zaplatených na základe tejto zmluvy, ale nemá nárok na náhradu za úžitok z tejto istiny a úrokov.

O trovách

- 38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 7 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES sa má vykladať v tom zmysle, že ak spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ktorou je zmluva o úvere uzavretá na diaľku s dodávateľom, tento spotrebiteľ má právo získať od tohto dodávateľa proti sumám, ktoré je mu sám povinný podľa podmienok stanovených v článku 7 ods. 1 a 3 tejto smernice zaplatiť, vrátenie istiny a úrokov zaplatených na základe tejto zmluvy, ale nemá nárok na náhradu za úžitok z tejto istiny a úrokov.

Podpisy